

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 578/2023
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Станковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за промет, услуге „Драговић Експрес“ д.о.о. из Умчара, чији је пуномоћник Ненад Дедић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5330/21 од 19.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5330/21 од 19.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5330/21 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2636/21 од 26.11.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду ПП 188/17 од 30.09.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде дневница, односно трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству на пословима за превоз робе, за период од 27.07.2014. године закључно са мартом 2015. године, исплати појединачне износе ближе наведене у изреци првостепене пресуде у динарској противвредности са законском затезном каматом коју одређује Европска централна банка почев од доспелости сваког износа до исплате, по средњем куру НБС евро и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. тог закона. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се разматре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев за исплату дневница, односно трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству на пословима за ..., за период од 27.07.2014. године закључно са мартом 2015. године, код утврђеног да је према закљученом уговору о раду висина накнаде трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству тужиоцу исплаћена на руке, а обрачуната у висини од 10% од бруто уговорене цене превоза, те да је тужени према тужиоцу испунио све уговорне обавезе. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да не постоји ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији. О неоснованости тужбеног захтева за исплату новчаних средстава одлучено је применом правила о терету доказивања и правилном применом одредбе члана 118. став 1. тачка 3. Закона о раду, према којој запослени има право на накнаду трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству у складу са општим актом и уговором о раду, при чему одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду изнето, као и да је овај суд оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета дана 08.06.2017. године, а вредност предмета спора износи 4.887,00 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић